

- 2) w § 11 ust. 2 wyrazy „Rozwiązanie umowy o pracę” zastępuje się wyrazami „Rozwiązanie stosunku pracy”;
- 3) § 22 otrzymuje brzmienie:
- „§ 22. Pracownikom, z wyjątkiem zatrudnionych w Centrali Zjednoczenia Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego oraz wymienionych w § 1 pkt 5, przysługuje prawo do bezpłatnego deputatu węglowego.”;
- 4) w § 26 dodaje się na końcu wyrazy „w wysokości 100% wynagrodzenia”;
- 5) § 36 otrzymuje brzmienie:
- „§ 36. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie sześciu miesięcy od dnia powzięcia wiadomości o popełnieniu przewinienia i po upływie trzech lat od popełnienia przewinienia. Jeżeli jednak przewinienie zawiera znamiona przestępstwa, okres ten nie może być krótszy od przewidzianego w przepisach prawa karnego okresu przedawnienia karalności takiego przestępstwa.”;
- 6) w § 46 ust. 1 wyraz „powiatowych” zastępuje się wyrazem „terenowych”.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1975 r.
- Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

195

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 października 1975 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem.

Na podstawie art. 298 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) oraz art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1975 r. Nr 34, poz. 188) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. Nr 51, poz. 330) § 5 otrzymuje brzmienie:

- „§ 5. 1. Pracownikowi zatrudnionemu za granicą za czas nieobecności w pracy z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby albo odosobnienia w związku z chorobą zakaźną wypłaca się wynagrodzenie w wysokości i na zasadach ustalonych dla zasiłku chorobowego przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1975 r. Nr 34, poz. 188) ze zmianami wynikającymi z ust. 2—5.
2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się przez okres nie dłuższy niż 30 dni kalendarzowych. Jeżeli jednak niezdolność do pracy trwa dłużej niż 30 dni, a stan zdrowia pracownika nie pozwala na przewiezienie go do kraju, pracownikowi wypłaca się wynagrodzenie przez dalszy

okres choroby do chwili, gdy jego wyjazd do kraju stanie się możliwy.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, zmniejsza się w części walutowej o kwotę zasiłku walutowego otrzymywanego przez pracownika z tytułu ubezpieczenia w organizacji ubezpieczeniowej w kraju, w którym jest realizowana budowa (usługa) eksportowa.
4. W okresie dalszej niezdolności do pracy po powrocie do kraju pracownikowi przysługuje zasiłek chorobowy w złotych. Do okresu pobierania zasiłku chorobowego wlicza się okres pobierania wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1 i 2.
5. Przy ustalaniu wysokości zasiłku, o którym mowa w ust. 4, uwzględnia się wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w macierzystym zakładzie pracy bezpośrednio przed skierowaniem do pracy za granicą. Jeżeli pracownik nie był zatrudniony w kraju przed skierowaniem do pracy za granicą, za podstawę wymiaru zasiłku przyjmuje się kwotę odpowiadającą miesięcznemu wynagrodzeniu osiąganemu w tym okresie w kraju przez pracowników o podobnych kwalifikacjach, zatrudnionych w tym samym lub podobnym charakterze.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*